

Co je to prapor Azov a kdo za ním stojí – od založení až po současnost (video)

23 května, 2022 18 min read Slovanka

Zatímco na jedné straně je tato bojůvka – podle mnoha důkazů právem – nazývána neonacistickou, korporátní média představují členy skupiny, která se ráda chlubí nacistickými znaky, za hrdiny. Co jsou ale zač ve skutečnosti? Kdo za nimi stojí? To a mnohem víc se dozvíte v následující velmi detailní analýze, která se objevila ve švédských médiích..

Případné cenzory upozorňuji na to, že článek je velmi pečlivě ozdrojován. Najdete zde převážně západní zdroje a jen velmi málo informací z ruské strany.

[Když v roce](#) 2014 začala válka na Donbasu na východní Ukrajině, ukrajinští vládcí si rychle uvědomili, jak špatně vybavená a připravená je pravidelná armáda na boj s ruskými mluvícími separatisty v regionu a jak [nestandardní](#) vojenské vedení funguje.

Po několika porážkách, s požehnáním a souhlasem ukrajinského ministerstva vnitra, bylo místo toho zřízeno několik polovojenských milicí a dobrovolnických jednotek, aby bojovaly proti separatistům. Ukrajinský ministr vnitra **Arsen Avakov vydal 13. dubna 2014 dekret o vytvoření nových polovojenských skupin s až 12 000 členy a o tři týdny později byl oficiálně založen [prapor Azov](#).**

Skupina byla zpočátku financována soukromými aktéry – včetně velmi bohatých oligarchů Igora Kolomojského a Sergije Taruty, kteří jsou považováni za dva z nejbohatších mužů Ukrajiny.

Oligarchové Taruta a Kolomojskyj

Ukrajinsko-židovský multimiliardář, mediální magnát a bývalý guvernér Kolomojskyj vlastní mimo jiné PrivatBank a mediální skupinu 1+1 a byl vybrán jako ten, kdo řídil politický úspěch Volodymyra Zelenského a byl naprosto klíčový pro jeho zvolení prezidentem země – včetně předchozího financování populárního televizního seriálu, ve kterém Zelenskyj hraje právě prezidenta bojujícího proti oligarchům a „muže lidu“.

Motivem oligarchy pro dosažení komika Zelenského do funkce prezidenta prý bylo odstranění tehdejšího prezidenta Petra Porošenka, protože chtěl znárodnit největší banku v zemi (PrivatBank), kterou vlastnil Kolomojskyj. Poté, co Zelenskyj vyhrál volby, bylo také zastaveno znárodnění velké banky a ta byla vrácena do vlastnictví oligarchy.

Igor Kolomojskyj financuje a má také velkou kontrolu nad dalšími dobrovolnickými prapory na Ukrajině – včetně Dněpru 1 a 2, Ajdaru a Donbasu a také **se zavázal zaplatit 10 000 dolarů ze svého soukromého majetku za každého „zajatého ruského sabotéra“**.

Stínové obchody kontroverzního oligarchy, ve kterých byly peníze ukryty a vyprány prostřednictvím různých offshorových společností, vedly k tomu, že Kolomojskému a jeho rodině již nebylo dovoleno vstoupit do Spojených států, protože se předpokládá, že je zapojen do rozsáhlých podvodů a praní špinavých peněz.

„Je zapojen do korupčních činů, které podkopávají právní stát a víru ukrajinské veřejnosti v demokratické instituce a veřejné procesy jejich vlády, které zahrnují využití jejich politického vlivu a oficiální moci pro vlastní osobní zisk,“

řekl v té době americký ministr zahraničí Antony Blinken s tím, že oligarcha představuje vážnou hrozbu pro budoucnost Ukrajiny.

Tento multimiliardář také předsedal několika židovským lobbyistickým organizacím a je v Rusku podezřelý z vražd, únosů a dalších závažných trestných činů.

Sergej Taruta, který byl praporem rovněž jmenován hlavním finančníkem, má rovněž zkušenosti jako guvernér (v Doněcku) a nyní zasedá v ukrajinském parlamentu. Multimiliardář je zakladatelem jedné z největších ukrajinských společností Industrial Union of Donbas – holdingové společnosti, která vlastní části asi 40 průmyslových podniků ve východní Evropě.

Stejně jako mnoho dalších oligarchů, i Taruta zaujal jasné stanovisko k tomu, aby se Ukrajina distancovala od Ruska a místo toho se přiblížila Západu, a v průběhu let soustavně podporoval kandidáty na prezidenta přátelské k USA a EU, jako byl Viktor Juščenko a Julia Tymošenková.

Po změně moci byl Taruta, stejně jako Kolomojsky, oceněn titulem guvernéra. Stejně jako jeho kolega oligarcha byl ale Taruta brzy **sesazen** po konfliktu s prezidentem Petrem Porošenkem, v němž **kritizoval** mimo jiné prezidentovy pokusy o nastolení míru na východní Ukrajině.

Ocelářský magnát již v roce 2014 prosazoval velmi agresivní linii proti ruskojazyčným separatistům na východní Ukrajině a otevřeně **tvrdil**, že ti, kdo odmítají vést dialog s vládou, musí být „odvedeni násilím“.

Taruta také popsal proruské separatistické republiky Doněck a Luhansk jako teroristické organizace a tvrdil, že válka proti separatistům je **nezbytná** k

„ochraně míru a pořádku“ v zemi.

„Oni (separatisté) jsou teroristé a my je nenecháme vládnout naší zemi.“

Jak velké částky přesně oba oligarchové nacpali do Azova, zatím nebylo zveřejněno.

V době **svého vzniku** byl prapor Azov ovládán především radikálními nacionalisty a národními socialisty. První velitel praporu, Andrij Biletski, byl také spoluzakladatelem etnonacionalistické strany Social Nationalist Assembly, jejímž deklarovaným cílem je vytvořit na Ukrajině „sociálně nacionalistický“ stát, zastavit imigraci a zajistit evropskou identitu Ukrajiny.

Andrij Biletski, rozhovor pro ukrajinskou televizi

„Cílem ukrajinského národa je vést světové bílé rasy v konečné křížové výpravě proti podlidem“, **prohlásil** v roce 2010.“

Jiní ve vedení měli podobný původ a prapor Azov přijal so svého znaku starověký pohanský symbol, který je dnes možná spojován hlavně s nacionálně socialistickým Německem, Waffen-SS a Wehrmachtem, a který je dnes v Německu klasifikován jako „symbol nenávisti“. Hákové kříže a další symboly spojené s Třetí říší byly – a dosud jsou – také hojně používány příslušníky praporu.

Politická historie představitelů, opakující se kontroverzní prohlášení a použité symboly vedly k několika kontroverzím a poutavým zprávám, ve kterých byl Azov označen jako „nacistický“ prapor. V roce 2015, kdy byl Azov povýšen na pluk a stal se oficiálně uznanou součástí Ukrajinské národní gardy (přímo podřízené ministerstvu vnitra), mnoho liberálnějších médií, názorových vůdců a politiků vyjádřilo obavy z „nacismu“ v ukrajinské armádě a skutečnost, že prominentní důstojníci praporu získali vysoké pozice v ukrajinské společnosti, v případě bývalého zástupce velitele Troyana jako náčelníka policie v oblasti Kyjeva.

Velitel Azov Vadim Troyan se stal šéfem kyjevské policie

Aby čelil mnoha obviněním, musel zástupce praporu vyjít do tisku a ujistit okolní svět, že jen asi 20 procent členů praporu se definovalo jako národní

socialisté.

V médiích se také objevilo několik židovských sympatizantů a členů, kteří prohlásili, že ideologie Azova je jasně „protiruská“ – nikoli antisemitská, a že Židé jsou vřele vítáni, aby se přidali k praporu.

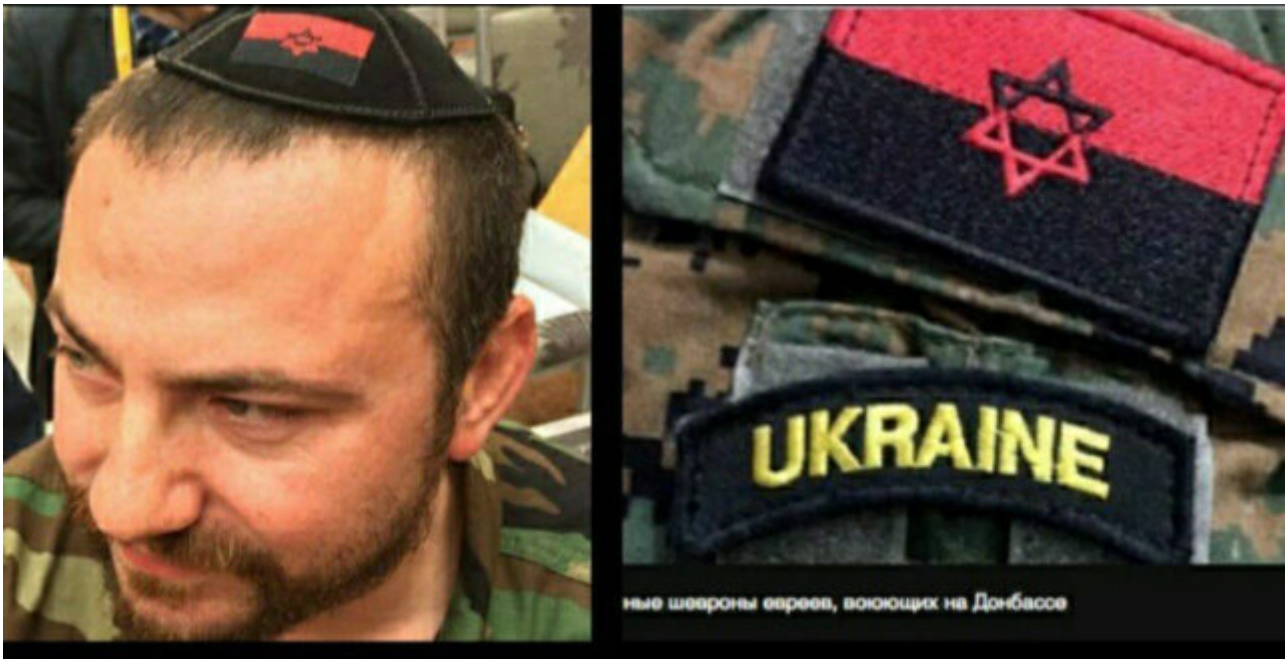
„V Azovu byli ortodoxní Židé. Vím to, protože jsem byl v boji. Nikoho nezajímalo, že jsem Žid,“ říká Daniel Kovzhun.

„Byl jsem šokován, když jsem viděl muže s tetováním s hákovým křížem. Ale celou dobu jsem s nimi mluvil o tom, že jsem Žid, a oni neměli co říct negativního, neměli žádnou protizidovskou ideologii,“ ujišťuje Konstantyn Batozsky.

Bojovníci s vlajkami NATO, Azov a svastiky

Pozoruhodné je také to, že ortodoxní Žid **Nathan Khazin** se hlásí k jednomu ze zakladatelů praporu Azov a vytvořil specifickou židovskou jednotku, která se účastnila bojů a měla vlastní polní synagogu. Sloužil také v izraelské armádě, ale rozhodl se vrátit na Ukrajinu.

Nathan Khazin tvrdí, že je spoluzakladatelem Azova

Tehdejší ukrajinský ministr vnitra Arsen Avakov v březnu 2015 hrdě prohlásil, že prapor Azov bude jednou z vůbec prvních ukrajinských jednotek, které budou vycvičeny a doslova vychovány **Spojenými státy** na vojenské základně v západních částech země. K výcviku a zefektivnění praporu mělo být k dispozici 290 amerických výsadkářů.

Americký výcvik praporu byl ale pozastaven jen o několik měsíců později poté, co Sněmovna reprezentantů USA řekla ne všem formám podpory Azovu kvůli jeho ideologické orientaci. **Zákaz byl zrušen v listopadu téhož roku po nátlaku Pentagonu a prapor opět podstupoval americký výcvik, měl**

také k dispozici americkou podporu a zbraně. To bylo kritizováno některými židovskými lobbistickými skupinami, ale jinými pro změnu podporováno.

Americká Sněmovna reprezentantů v roce 2018 **opět** zakázala americký výcvik a podporu Azova a řada amerických politiků také **požadovala**, aby byl dobrovolnický prapor klasifikován jako zahraniční teroristická organizace.

V roce 2019 také přišla zpráva, že se Facebook rozhodl zakázat prapor ze svých platform, a také zavedl zákaz chválit prapor a jejich činy. **24. února 2022 – ve stejný den, kdy Rusko vstoupilo na Ukrajinu, však společnost oznámila, že nyní může znovu vzdát hold Azovu.**

Kolik přesně zdrojů investovaly Spojené státy do výcviku a vyzbrojení praporu Azov, je těžké určit, částečně proto, že výcvik probíhal v tajnosti bez možnosti kontroly, ale také proto, že nejde o jedinou ukrajinskou polovojeenskou jednotku, která získala podporu USA. .

Vojáci z Azova se účastní přehlídky v Mariupolu

Korespondent Yahoo pro národní bezpečnost Zach Dorfman také **uvádí**, že americká zpravodajská služba CIA je od roku 2015 odpovědná za intenzivní výcvikový program ukrajinských polovojeenských sil, a že vojáci vycvičení v USA budou hrát zásadní roli v ruské invazi.

Výcvik CIA se údajně konal v době, kdy byli prezidenty Obama, Trump a Joe Biden, a kladl velký důraz na výuku polovojeenských skupin jak zacházet se

zbraněmi, maskováním, orientací, zpravodajskými službami a různými bojovými taktikami používanými americkými elitními jednotkami. .

Podle bývalého šéfa CIA lze operaci nejlépe popsat tak, že Spojené státy cvičí Ukrajince k zabíjení Rusů.

„Pokud je Rusové napadnou, tak oni (účastníci výcvikového programu CIA) budou vaší milicí, vašimi povstaleckými vůdci... Tyto chlapy cvičíme již osm let. Jsou to opravdu dobří válečníci. Zde může mít program agentury významný dopad,“ uvádí dále.

Podle jiných zpráv byly americké [granátometry](#) a další zbraně poslány do praporu Azov a dokonce i levicové [noviny Daily Beast](#) byly schopny konstatovat, že ti, kdo jsou zodpovědní za americké výcvikové programy na Ukrajině, nevyloučili „nacisty“ ani lidi, kteří mohli spáchat válečné zločiny. Také se ukázalo, že i [kanadská](#) armáda vycvičila členy praporu.

„Podpora ukrajinských neonacistů slouží vlastním zájmům Spojených států. Podněcováním konfliktů mezi Ukrajinou a Ruskem Spojené státy oslabily Rusko a dále tlačily Ukrajinu do NATO. Ukrajina zlepšila také své vztahy s Evropou, která se stala strategicky závislejší na Spojených státech. Spojené státy jsou velkým vítězem v napětí mezi Ruskem a Ukrajinou,“ říká Li Wei, čínský expert na národní bezpečnost.

Současný velitel Azova Denys Prokopenko.

Poté, co se prapor Azov připojil k Ukrajinské národní gardě a získal podporu a výcvik od zemí NATO, bylo pro jeho obhájce stále důležitější přesunout

pozornost od ideologického pozadí a názorů, aby prapor vypadal více jako jakákoli bojová jednotka.

V roce 2017 například vysoce postavený think-tank Council on Foreign Relations, o kterém se má za to, že má rozhodující vliv na zahraniční politiku USA, ve své publikaci [Foreign Affairs](#) tvrdil, že prapor Azov byl „deradikalizován a depolitizován“ poté, co se stal součástí oficiální obrany Ukrajiny. Ukrajinská vláda také tvrdí, že zavedla přísné prověrky, aby vyloučila „neonacisty“ a zahraniční bojovníky s pochybnými motivy, a zakladatel praporu Biletski také údajně zmírnil svou radikální rétoriku.

Na to, jak údajně „zmírnili rétoriku“ se můžete podívat na videu z hlavního štábu Azova v Mariupolu. Hákové kříže i obraz Hitlera nebo Mein Kampf nemohly ve výbavě „bojovníků“ chybět:

Think tank napojený na NATO – Atlantic Council – také prohlásil, že Azov by neměl být klasifikován jako zahraniční [teroristická organizace](#), protože je nyní skutečným plukem pod Národní gardou a ministerstvem vnitra.

Další významná mezinárodní levicově liberální média a několik velkých think-tanků začalo v souvislosti s vypuknutím války na Ukrajině v roce 2022 [argumentovat](#), že to byla pověst Azova jako bojové jednotky a jeho schopnost vycvičit nové rekruty, co přilákalo lidi, aby tam hledali útočiště – nikoli jejich politická ideologie a historie, a že je to nyní „patriotismus“ a hněv proti Rusku, co motivuje prapor – nikoli „neonacismus“.

Pozornost byla věnována také tomu, aby se poukázalo na to, že „pravicově extremistické hnutí“ na Ukrajině je mnohem menší než v mnoha jiných zemích, a že politická příslušnost azovských vojáků není něčím, na co bychom se měli soustředit.

Think tank Democratic Initiatives Foundation věří, že Azov je apolitický

Od svého vzniku byl prapor Azov spojován s celou řadou válečných zločinů – včetně rabování, únosů a mučení.

Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva například ve zprávě [píše](#), že asi deset příslušníků praporů Azov a Donbas znásilnilo a mučilo mentálně postiženého muže, a že musel být po týrání přijat na psychiatrickou kliniku. Další případ se týká muže ve městě Mariupol, který podporoval separatisty, a proto byl unesen Azovem a držěn v zajetí ve sklepě déle než týden, zatímco byl vystaven mučení se sexuálními sadistickými prvky.

Prapor Azov byl obviněn především z vloupání do civilních budov, včetně krytů, obytných budov a muzeí, jejich drancování a palba na ruské a proruské cíle představuje nebezpečí pro civilisty a bylo hlavním vysvětlením devastace Mariupolu.

Německému Bildu se navíc podařilo potvrdit, jak příslušníci praporu Azov [mučili](#) ruské válečné zajatce – mimo jiné tak, že je stříleli do nohou a poté je nechali vykrváčet.

Jiná svědectví tvrdí, že prapor Azov zavedl systém [terorizování](#) civilního obyvatelstva, které údajně – jak tvrdí média – chrání, a jak byli bití, mučeni a přivázáni k kandelábrům lidé, kteří odmítli zvednout zbraň proti Rusku nebo kteří jsou podezřelí z kolaborace s Ruskem.

Podle civilistů na místě došlo také k týrání dětí a příslušníci praporu Azov měli napadnout i civilisty, kteří děkovali ruským vojákům za propuštění z obleženého Mariupolu.

Další lidé vypovídají o tom, jak se prapor od svého vzniku v roce 2014 zabýval zastrašováním **místních obyvatel** na východní Ukrajině, jak je rusky mluvící menšině zakázáno mluvit svým mateřským jazykem a jak byli obyvatelé regionu vystaveni různým formám zneužívání ze strany Azov a další skupiny.

Rusko dlouhodobě obviňuje prapor Azov z **využívání civilistů** jako lidských **štitů** a mimo jiné z okupování nemocnic, odkud ostřelovali ruské cíle. Když Rusko později na ostřelování reagovalo, západní média systematicky zamlčela pozadí a místo toho uvedla, že šlo o nevyprovokované ostřelování civilních budov z Ruska.

Ukrajínští civilisté svědčili o této strategii, a vypráví, jak byli ohrožováni a drženi jako zajatci Azovem v ocelárně Azovstal obležené Ruskem. Podobně svědčí i tato žena, která vypráví o tom, jak jí bylo vyhrožováno.

Podle Ruska se prapor podílí také na takzvaných útocích pod falešnou vlajkou, kdy údajně naplánovali teroristický útok na západní diplomaty, aby z toho následně obvinili Rusko a získali nad Ukrajinou bezletovou zónu.

Ruské ministerstvo obrany také tvrdí, že ukrajinská bezpečnostní služba spolu s praporem Azov podminovala experimentální jaderný reaktor u města Charkov a plánovala jej vyhodit do povětří a následně z činu obvinit Rusko. K žádnému z teroristických útoků zatím nedošlo a skeptici tvrdí, že takové plány nikdy nebyly. Jaká je tedy pravda, lze jen stěží potvrdit.

Několik svědků také vypráví o tom, jak prapor Azov aktivně **ostřeloval** civilisty, kteří se snažili opustit oblasti s probíhajícími boji, aby ruským silám ztížil obsazování oblastí bez civilních obětí, a jak nechvalně známý pluk s tímto úmyslem střílel na autobusy s lidmi, kteří se snažili opustit Mariupol. Členy praporu také místní obviňují ze sexuálního zneužívání mladých žen.

Aiden Aslin – Brit, který nastoupil do boje na ukrajinské straně, ale byl zajat ruskými silami, také svědčil o tom, jak byli ruští vojáci mučeni a vystaveni různým formám extrémního zneužívání – a kolik žoldáků, kteří se přidali k Ukrajině, ukazuje jasné sadistické sklony.

„Uřezali jim prsty a mučili je. Vězni byli surově bití a odpírali jim jídlo a pití,“ tvrdí a obviňuje je z vraždění civilistů a účasti ve válce, „protože je to baví“.

Podobně **vypovídal** i jeho krajan Andrew Hill poté, co upadl do ruského zajetí.

Podle doněcké rozvědky nejsou prapor Azov a ukrajinská armáda vždy na stejné vlně a příslušníci praporu mívají potíže s přijímáním rozkazů od vyšších ukrajinských důstojníků. Podle zpráv celá věc eskalovala do té míry, že bojovníci Azova zastřelili vysokého ukrajinského **důstojníka**, a že ukrajinská armáda poté odpověděla ostřelováním azovské základny raketami a **zabitím** asi 20 členů praporu. Informace je však obtížné potvrdit.

Zprávy a svědectví o různých formách zneužívání a zločinech praporu Azov jsou četné a jeho členové jsou svědky obviňováni také z **poprav** žen a dětí a ze systematického ostřelování civilistů.

Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij zároveň odmítl obvinění proti praporu Azov a místo toho jej nadále chválil.

*„Rád bych dodal, že dnes je prapor Azov součástí ukrajinské Národní gardy, což jsou profesionální vojáci, kteří chrání Mariupol. Naopak jako nacisté se chovají Rusové,“ **tvrdí** .*

Zástupcům Azova bylo také umožněno vystoupit před řeckým **parlamentem** a dostali prostor v hlavních mezinárodních **médiích** , aby se paradoxně vykreslili jako „antinacističtí“ **hrdinové** a stateční válečníci, kteří stojí proti ruskému imperialismu.

Od vypuknutí války se nejméně 20 000 zahraničních dobrovolníků připojilo k různým válčícím frakcím na Ukrajině, aby bojovali proti Rusku – kolik z nich je však v Azovu, není jasné.

Zástupce velitele „Michail“ prý padl v Mariupolu

Při pohledu zvenčí je těžké udělat si jasnou představu o současném stavu praporu Azov a počtu zbývajících bojovníků. Uvádí se, že ve válce bylo zabito několik vysoce postavených vůdců, a že během bitev u Mariupolu přišel o život velký počet členů pluku.